

СУПЕРФРАКТАЛЬНА АПРОКСИМАЦІЯ ФУНКЦІЙ

Methods of superfractal approximation of sets introduced in 2005–2011 by Michael Barnsley, et al. are modified for the approximation of functions. Nonlinear operators are introduced in the space of bounded functions. The limit behavior of this operator sequence is investigated in the function space (in a sense of pointwise and uniform convergence). We consider a nonhyperbolic case in which not all plane maps specifying the operator on the function space are contractive and propose sufficient conditions for the convergence of approximators and estimates of the errors for this kind of approximation (similar to the collage theorem for fractal approximation).

Методи суперфрактальної апроксимації множин, введені в 2005–2011 гг. в статтях Майкла Барнслі і др., адаптуються к апроксимації функцій. Вводяться нелінійні оператори в просторі обмежених функцій. Исследуется предельное поведение последовательности этих операторов в пространстве функций в смысле поточечной и равномерной сходимости. Рассмотрен негиперболический случай, когда не все отображения плоскости, задающие оператор на пространстве функций, являются сжимающими. Предложены достаточные условия сходимости приближений и оценки величины погрешности такой апроксимации (аналоги теоремы о коллаже из фрактального приближения).

1. Вступ. Поняття фрактальної інтерполяції функцій, фрактальної апроксимації множин, мір та функцій було введено наприкінці 80-х – початку 90-х років у роботах Джона Гатчінсона, Майкла Барнслі, Арно Жакена, Петера Массопуста та ін. [1]. Інтерес до цієї тематики був зумовлений, зокрема, можливістю застосувань до стиску та обробки графічних даних [2]. Пізніше стали розглядати гібридні фрактально-вейвлетні методи стиску даних. Питання знаходження умов збіжності алгоритмів фрактальної апроксимації та оцінок похибки такого наближення досі залишаються у центрі уваги досліджень з фрактального наближення [3, 4]. У циклі статей Барнслі, Гатчінсона, Орьяна Стенфло та ін. 2005–2011 рр. було запропоновано нові методи так званої суперфрактальної апроксимації множин та мір [5]. Ці суперфрактальні методи у порівнянні з класичними фрактальними методами характеризуються більшою гнучкістю побудови наближуючого об'єкта та можливістю досягнення кращого ступеня наближення. У статтях [6, 7] були спроби адаптувати суперфрактальні методи до інтерполяції функцій.

Цю роботу присвячено питанням суперфрактальної апроксимації функцій. Вводяться нелінійні оператори у просторі обмежених функцій. Досліджується гранична поведінка послідовності цих операторів у просторі функцій у сенсі поточної та рівномірної збіжності. На відміну від звичайного фрактального наближення ця послідовність операторів не є послідовністю ітерацій одного оператора, тому застосування методів стискуючих чи зрештою стискуючих відображень метричних просторів, метричних теорем про нерухомі точки є обмеженим. У статті приділено увагу негіперболічному випадку, коли не всі відображення площини, що задають оператор на просторі функцій, є стискуючими. Запропоновано достатні умови збіжності наближень та оцінки величини похибки такої апроксимації (аналоги теорем про колаж з фрактального наближення).

2. Поточкова суперфрактальна апроксимація функцій. Позначимо через $B(I)$ банахів простір обмежених на I функцій зі стандартною нормою $\|f\|_\infty = \sup_I |f|$, $f \in B(I)$. Нехай дано відрізок $I = [a, b] \subset \mathbb{R}$; $\Omega := \{1, \dots, m\}^\infty$, $m \in \mathbb{N}$. Зафіксуємо:

1. Набір точок, які утворюють розбиття відрізка $I : a = x_0 < x_1 < \dots < x_n = b$. Позначимо $I_i := [x_{i-1}, x_i]$, $i = 1, \dots, n-1$; $I_n := [x_{n-1}, x_n]$ (так звані *регіони*). Очевидно, що $I_i \subset I$, $i = 1, \dots, n$; $\bigcup_{i=1}^n I_i = I$; $I_i \cap I_j = \emptyset$ при $1 \leq i \neq j \leq n$.

2. Набори точок α_i, β_i , $i = 1, \dots, n$, таких, що $a \leq \alpha_i < \beta_i \leq b$. Позначимо $I'_i := [\alpha_i, \beta_i]$ або $(\alpha_i, \beta_i]$, $i = 1, \dots, n-1$; $I'_n := [\alpha_n, \beta_n]$ (так звані *домени*).

3. Набір гомеоморфізмів $\varphi_i : I'_i \rightarrow I_i$, $i = 1, \dots, n$.

4. Набір відображень $\psi_{ij} : I'_i \times \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$, $i = 1, \dots, n$, $j = 1, \dots, m$, таких, що

$$|\psi_{ij}(x, y) - \psi_{ij}(x, y')| \leq d_{ij}|y - y'|, \quad x \in I'_i, \quad y, y' \in \mathbb{R}, \quad d_{ij} \geq 0, \quad (1)$$

$$\sup_{x \in I'_i} |\psi_{ij}(x, y)| < +\infty, \quad y \in \mathbb{R}. \quad (2)$$

Позначимо $\delta_i := \max_{1 \leq j \leq m} d_{ij} \geq 0$, $i = 1, \dots, n$.

Означення 1. Фрактальні оператори Ріда–Байрактаревича $T_j : B(I) \rightarrow B(I)$, $j = 1, \dots, m$, задаються таким чином:

$$(T_j(f))(x) = \psi_{ij}(\varphi_i^{-1}(x), f \circ \varphi_i^{-1}(x)), \quad x \in I_i, \quad i = 1, \dots, n,$$

де $f \in B(I)$, $x \in I$, $f \circ g := f(g)$.

Означення 2. Послідовність суперфрактальних операторів $\mathcal{T}^{(k)} : \Omega \times B(I) \rightarrow B(I)$, $k \geq 1$, задамо так:

$$(\mathcal{T}^{(k)}(\mathbf{j}, f))(x) = \mathcal{T}^{(k)}(\mathbf{j}, f, x) := (T_{j_1} \circ \dots \circ T_{j_k}(f))(x),$$

де $\mathbf{j} = (j_1, j_2, \dots) \in \Omega$, $f \in B(I)$, $x \in I$.

Має місце зображення

$$\begin{aligned} \mathcal{T}^{(k)}(\mathbf{j}, f, x) = & \psi_{i^1 j_1} \left(\varphi_{i^1}^{-1}(x), \psi_{i^2 j_2} \left(\varphi_{i^2}^{-1} \circ \varphi_{i^1}^{-1}(x), \dots \right. \right. \\ & \left. \left. \dots, \psi_{i^k j_k} \left(\varphi_{i^k}^{-1} \circ \dots \circ \varphi_{i^1}^{-1}(x), f \circ \varphi_{i^k}^{-1} \circ \dots \circ \varphi_{i^1}^{-1}(x) \right) \dots \right), \end{aligned}$$

де $\mathbf{j} \in \Omega$, $f \in B(I)$, $x \in I$, а послідовність номерів $i^1 = i^1(x)$, $i^2 = i^2(x)$, $i^3 = i^3(x)$, ... визначається з умов

$$x \in I_{i^1}, \quad \varphi_{i^1}^{-1}(x) \in I_{i^2}, \quad \varphi_{i^2}^{-1} \circ \varphi_{i^1}^{-1}(x) \in I_{i^3}, \quad \dots$$

Зауважимо, що $\mathcal{T}^{(k)}(\mathbf{j}, f, x)$ залежить лише від k перших компонент \mathbf{j} . Зручно вважати, що $(\mathcal{T}^{(0)}(\mathbf{j}, f))(x) = \mathcal{T}^{(0)}(\mathbf{j}, f, x) := f(x)$.

Означення 3. Суперфрактальну функцію $g_{\mathbf{j}}^* : I \rightarrow \mathbb{R}$, $\mathbf{j} \in \Omega$, задамо таким чином:

$$g_{\mathbf{j}}^*(x) := \lim_{k \rightarrow \infty} (\mathcal{T}^{(k)}(\mathbf{j}, f))(x), \quad f \in B(I), \quad x \in I. \quad (3)$$

Твердження 1. Припустимо, що виконано умови 1–4 та для всіх $x \in I$ числовий ряд

$$\sum_{k=1}^{\infty} \delta_{i^1(x)} \dots \delta_{i^k(x)} < +\infty \quad (4)$$

збігається.

Тоді оператори $\mathcal{T}^{(k)} : \Omega \times B(I) \rightarrow B(I)$ визначено коректно, тобто $\mathcal{T}^{(k)}(\mathbf{j}, B(I)) \subset B(I)$, $\mathbf{j} \in \Omega$, а також функцію $g_{\mathbf{j}}^* : I \rightarrow \mathbb{R}$ визначено коректно, тобто поточкова границя (3) існує при всіх $x \in I$, $\mathbf{j} \in \Omega$ та не залежить від $f \in B(I)$.

Доведення. Має місце зображення

$$\mathcal{T}^{(k+p)}(\mathbf{j}, f, x) = \mathcal{T}^{(k)}(\mathbf{j}, \mathcal{T}^{(p)}(S^k \mathbf{j}, f, \cdot), x), \quad (5)$$

де $S: \Omega \rightarrow \Omega$ — зсув, $S(j_1, j_2, \dots) = (j_2, j_3, \dots)$. Крім того,

$$\left| \mathcal{T}^{(k)}(\mathbf{j}, f, x) - \mathcal{T}^{(k)}(\mathbf{j}, g, x) \right| \leq d_{i^1(x), j_1} \dots d_{i^k(x), j_k} |f - g| \circ \varphi_{i^k(x)}^{-1} \circ \dots \circ \varphi_{i^1(x)}^{-1}(x). \quad (6)$$

Умови (1) та (2) гарантують, що $\mathcal{T}^{(k)}(\mathbf{j}, B(I)) \subset B(I)$. Дійсно, значення $|\psi_{ij}(x, y)| \leq |\psi_{ij}(x, y_0)| + d_{ij}|y - y_0|$ обмежене по $x \in I'_i$, $|y| \leq C$, тобто $T_j(B(I)) \subset B(I)$. Враховуючи (5), отримуємо $\mathcal{T}^{(k)}(\mathbf{j}, B(I)) \subset \mathcal{T}^{(k-1)}(\mathbf{j}, B(I)) \subset \dots \subset B(I)$.

Використовуючи (5) та (6), маємо

$$\left| \mathcal{T}^{(k+p)}(\mathbf{j}, f, x) - \mathcal{T}^{(k)}(\mathbf{j}, f, x) \right| \leq \sum_{l=k}^{k+p-1} |\mathcal{T}^{(l+1)}(\mathbf{j}, f, x) - \mathcal{T}^{(l)}(\mathbf{j}, f, x)| = \quad (7)$$

$$= \sum_{l=k}^{k+p-1} |\mathcal{T}^{(l)}(\mathbf{j}, \mathcal{T}^{(1)}(S^l \mathbf{j}, f, \cdot), x) - \mathcal{T}^{(l)}(\mathbf{j}, f, x)| \leq$$

$$\leq \sum_{l=k}^{k+p-1} d_{i^1(x), j_1} \dots d_{i^l(x), j_l} |\mathcal{T}^{(1)}(S^l \mathbf{j}, f) - f| \circ \varphi_{i^l(x)}^{-1} \circ \dots \circ \varphi_{i^1(x)}^{-1}(x) \leq \quad (8)$$

$$\leq \max_{1 \leq s \leq m} \|T_s(f) - f\|_\infty \cdot \sum_{l=k}^{\infty} \delta_{i^1(x)} \dots \delta_{i^l(x)} \rightarrow 0, \quad k \rightarrow \infty, \quad (9)$$

з огляду на умову (4). Отже, числова послідовність $\mathcal{T}^{(k)}(\mathbf{j}, f, x)$, $k \geq 1$, фундаментальна, тому має границю.

З (6) випливає

$$\left| \mathcal{T}^{(k)}(\mathbf{j}, f, x) - \mathcal{T}^{(k)}(\mathbf{j}, g, x) \right| \leq \delta_{i^1(x)} \dots \delta_{i^k(x)} \sup_I |f - g| \rightarrow 0, \quad k \rightarrow \infty,$$

знову з огляду на умову (4). Отже, границя не залежить від f .

Твердження 2 (аналог теореми про колаж). У припущеннях попереднього твердження мають місце такі нерівності:

1) для всіх $f \in B(I)$, $x \in I$, $\mathbf{j} \in \Omega$

$$|f - g_{\mathbf{j}}^*(x)| \leq |T_{j_1}(f) - f|(x) +$$

$$+ \sum_{k=1}^{\infty} d_{i^1(x), j_1} \dots d_{i^k(x), j_k} |T_{j_{k+1}}(f) - f| \circ \varphi_{i^k(x)}^{-1} \circ \dots \circ \varphi_{i^1(x)}^{-1}(x);$$

2) для всіх $f \in B(I)$, $x \in I$, $\mathbf{j} \in \Omega$ та $k \geq 1$

$$\left| \mathcal{T}^{(k)}(\mathbf{j}, f, x) - g_{\mathbf{j}}^*(x) \right| \leq \sum_{l=k}^{\infty} d_{i^1(x), j_1} \dots d_{i^l(x), j_l} |T_{j_{l+1}}(f) - f| \circ \varphi_{i^l(x)}^{-1} \circ \dots \circ \varphi_{i^1(x)}^{-1}(x). \quad (10)$$

Доведення. 2. Перейдемо в (7) та (8) до границі при $p \rightarrow \infty$.

1. Залишилось покласти $k = 0$ у частині 2.

3. Рівномірна суперфрактальна апроксимація функцій. У цьому пункті будемо припускати виконання умов 1–4 та використовувати позначеннями з попереднього пункту.

Розглянемо для фіксованого $\mathbf{j} \in \Omega$ граничну поведінку $\mathcal{T}^{(k)}(\mathbf{j}, \cdot) : B(I) \rightarrow B(I)$, $k \geq 1$, у просторі $(B(I), \|\cdot\|_\infty)$, тобто дослідимо питання про рівномірність по $x \in I$ збіжності $\mathcal{T}^{(k)}(\mathbf{j}, f, x)$ до поточної граници $g_{\mathbf{j}}^*(x)$ при $k \rightarrow \infty$.

Введемо позначення для множин

$$I'_{i_1 \dots i_k} := \varphi_{i_k}^{-1}(I_{i_k} \cap \varphi_{i_{k-1}}^{-1}(I_{i_{k-1}} \cap \dots \varphi_{i_2}^{-1}(I_{i_2} \cap \varphi_{i_1}^{-1}(I_{i_1}))) \dots) \subset I,$$

$$(i_1, \dots, i_k) \in \{1, \dots, n\}^k,$$

які є проміжками (або точками), якщо $I'_{i_1 \dots i_k} \neq \emptyset$, а також чисел

$$\Delta^{(k)} := \max_{\substack{1 \leq i_1, \dots, i_k \leq n: \\ I'_{i_1 \dots i_k} \neq \emptyset}} \delta_{i_1} \dots \delta_{i_k} \geq \Delta_{j_1 \dots j_k}^{(k)} := \max_{\substack{1 \leq i_1, \dots, i_k \leq n: \\ I'_{i_1 \dots i_k} \neq \emptyset}} d_{i_1 j_1} \dots d_{i_k j_k} \geq 0, \quad k \geq 1.$$

Твердження 3. 1. Оператор $\mathcal{T}^{(k)}(\mathbf{j}, \cdot)$ діє у просторі $(B(I), \|\cdot\|_\infty)$ неперервно.

2. Якщо $\Delta^{(k)} < 1$, то оператор $\mathcal{T}^{(k)}(\mathbf{j}, \cdot)$ у просторі $(B(I), \|\cdot\|_\infty)$ є стискуючим.

Доведення. З нерівності (6), переходячи до супремумів по $x \in I$, маємо

$$\begin{aligned} \left\| \mathcal{T}^{(k)}(\mathbf{j}, f) - \mathcal{T}^{(k)}(\mathbf{j}, g) \right\|_\infty &\leq \sup_{x \in I} d_{i_1(x), j_1} \dots d_{i_k(x), j_k} |f - g| \circ \varphi_{i_k(x)}^{-1} \circ \dots \circ \varphi_{i_1(x)}^{-1}(x) = \\ &= \max_{\substack{1 \leq i_1, \dots, i_k \leq n: \\ I'_{i_1 \dots i_k} \neq \emptyset}} \left(d_{i_1 j_1} \dots d_{i_k j_k} \sup_{I'_{i_1 \dots i_k}} |f - g| \right) \leq \Delta^{(k)} \cdot \|f - g\|_\infty. \end{aligned}$$

Отже, оператор $\mathcal{T}^{(k)}(\mathbf{j}, \cdot)$ у просторі $B(I)$ задовольняє умову Лівшиця зі сталою $\Delta^{(k)}$.

Твердження 4. Припустимо, що ряд функцій (4) збігається рівномірно по $x \in I$. Тоді $g_{\mathbf{j}}^* \in B(I)$ та для довільних $\mathbf{j} \in \Omega$, $f \in B(I)$ при $k \rightarrow \infty$ функції $\mathcal{T}^{(k)}(\mathbf{j}, f)$ збігаються до $g_{\mathbf{j}}^*$ у просторі $(B(I), \|\cdot\|_\infty)$.

При цьому функція $g_{\mathbf{j}}^*$ задовольняє тотожність

$$\mathcal{T}^{(k)}(\mathbf{j}, g_{S^k \mathbf{j}}^*) = g_{\mathbf{j}}^*, \quad \mathbf{j} \in \Omega, \quad k \geq 1.$$

Доведення. З (7) та (9), переходячи до супремумів по $x \in I$, маємо

$$\begin{aligned} &\left\| \mathcal{T}^{(k+p)}(\mathbf{j}, f) - \mathcal{T}^{(k)}(\mathbf{j}, f) \right\|_\infty \leq \\ &\leq \max_{1 \leq s \leq m} \|T_s(f) - f\|_\infty \sup_{x \in I} \sum_{l=k}^{\infty} \delta_{i^1(x)} \dots \delta_{i^l(x)} \rightarrow 0, \quad k \rightarrow \infty, \end{aligned}$$

через рівномірну збіжність ряду (4). Отже, послідовність функцій $\mathcal{T}^{(k)}(\mathbf{j}, f)$, $k \geq 1$, фундаментальна у $B(I)$, тому має границю, а саме $g_{\mathbf{j}}^* \in B(I)$.

Для встановлення тотожності досить перейти у рівності (5) до граници в сенсі простору $B(I)$ при $p \rightarrow \infty$, використовуючи неперервність оператора $\mathcal{T}^{(k)}(\mathbf{j}, \cdot)$ у $B(I)$.

Наслідок 1. 1. Існує скінченна границя $\lim_{k \rightarrow \infty} \sqrt[k]{\Delta^{(k)}} =: D \geq 0$.

2. Для виконання припущення твердження 4 достатньо, щоб виконувалась умова $\sum_{k=1}^{\infty} \Delta^{(k)} < +\infty$. Тоді, крім того, $D \leq 1$.

3. Умова $\sum_{k=1}^{\infty} \Delta^{(k)} < +\infty$ рівносильна умові, що існує такий номер k_0 , що $\Delta^{(k_0)} < 1$, а також умові, що існує такий номер k_1 , що $\Delta^{(k)} < 1$ при всіх $k \geq k_1$.

4. За умови $\inf_{k \geq 1} \Delta^{(k)} < 1$ існує такий номер k_1 , що всі оператори $\mathcal{T}^{(k)}(j, \cdot)$, $k \geq k_1$, є стискуючими у просторі $(B(I), \|\cdot\|_{\infty})$.

5. Якщо $D < 1$, то $\sum_{k=1}^{\infty} \Delta^{(k)} < +\infty$.

Доведення. 1. Оскільки, як легко бачити, числова послідовність $\Delta^{(k)}$, $k \geq 1$, субмультиплікативна: $\Delta^{(k+l)} \leq \Delta^{(k)} \Delta^{(l)}$, то за відомою властивістю таких послідовностей існує границя $\lim_{k \rightarrow \infty} \sqrt[k]{\Delta^{(k)}}$.

2. Оскільки наведений числовий ряд мажорує ряд функцій (4), то останній збігається рівномірно, й припущення твердження 4 виконано. За стандартною ознакою збіжності числового ряду границя D не може бути строго більшою за 1.

3. Очевидно, що з першої умови випливає третя, а з третьої друга. Імплікація, що залишилась, теж випливає з властивості субмультиплікативності: якщо $\Delta^{(k_0)} < 1$, то

$$1 + \sum_{k=1}^{\infty} \Delta^{(k)} = \sum_{s=0}^{\infty} \sum_{r=0}^{k_0-1} \Delta^{(sk_0+r)} \leq \sum_{s=0}^{\infty} (\Delta^{(k_0)})^s \sum_{r=0}^{k_0-1} \Delta^{(r)} < +\infty.$$

4. Наслідок пункту 3 та твердження 3 (пункт 2).

5. Знову ознака збіжності числового ряду.

Теорема (аналог теореми про колаж). Нехай виконано умови 1–4 та $\inf_{k \geq 1} \Delta^{(k)} < 1$. Виберемо k_0 так, щоб $\Delta^{(k_0)} < 1$. Тоді мають місце такі нерівності:

1) для всіх $f \in B(I)$ та $j \in \Omega$

$$\begin{aligned} \|f - g_j^*\|_{\infty} &\leq \|T_{j_1}(f) - f\|_{\infty} + \sum_{k=1}^{\infty} \Delta_{j_1 \dots j_k}^{(k)} \|T_{j_{k+1}}(f) - f\|_{\infty} \leq \\ &\leq \frac{1}{1 - \Delta^{(k_0)}} \left(1 + \sum_{k=1}^{k_0-1} \Delta^{(k)} \right) \max_{1 \leq s \leq m} \|T_s(f) - f\|_{\infty}; \end{aligned}$$

2) для всіх $f \in B(I)$, $j \in \Omega$ та $k \geq 1$

$$\begin{aligned} \|\mathcal{T}^{(k)}(j, f) - g_j^*\|_{\infty} &\leq \sum_{l=k}^{\infty} \Delta_{j_1 \dots j_l}^{(l)} \|T_{j_{l+1}}(f) - f\|_{\infty} \leq \\ &\leq \frac{1}{1 - \Delta^{(k_0)}} \sum_{l=k}^{k+k_0-1} \Delta^{(l)} \max_{1 \leq s \leq m} \|T_s(f) - f\|_{\infty}. \end{aligned}$$

Доведення. 2. З (10), переходячи до супремумів по $x \in I$, маємо

$$\|\mathcal{T}^{(k)}(j, f) - g_j^*\|_{\infty} \leq \sup_{x \in I} \sum_{l=k}^{\infty} d_{i^1(x), j_1} \dots d_{i^l(x), j_l} \sup_{I'_{i^1(x) \dots i^l(x)}} |T_{j_{l+1}}(f) - f| \leq$$

$$\leq \sum_{l=k}^{\infty} \Delta_{j_1 \dots j_l}^{(l)} \|T_{j_{l+1}}(f) - f\|_{\infty} \leq \sum_{l=k}^{\infty} \Delta^{(l)} \|T_{j_{l+1}}(f) - f\|_{\infty}.$$

Крім того,

$$\sum_{l=k}^{\infty} \Delta^{(l)} = \sum_{s=0}^{\infty} \sum_{l=k}^{k+k_0-1} \Delta^{(sk_0+l)} \leq \sum_{s=0}^{\infty} (\Delta^{(k_0)})^s \sum_{l=k}^{k+k_0-1} \Delta^{(l)}.$$

1. Залишилось покласти $k = 0$ у нерівності з пункту 2.

Нерівність з пункту 1 можна розглядати як оцінку похибки рівномірного наближення даної обмеженої функції f суперфрактальними функціями $g_j^*(\cdot) = g_j^*(\cdot; \{I_i', \varphi_i, \psi_{ij}\}_{i=1}^n, \{j=1}^m)$, які залежать від вибору проміжків I_i' та відображень φ_i, ψ_{ij} з деякого наперед заданого класу варіантів такого вибору.

1. *Barnsley M. F.* Fractals everywhere. – 2nd ed. – San Francisco: Morgan Kaufmann, 1993. – 547 p.
2. *Fisher Y. (editor).* Fractal image compression: Theory and application. – New York: Springer, 1995. – 359 p.
3. *Мімін Д. Ю., Назаренко М. О.* Фрактальна апроксимація в просторах C і L_p та її застосування в задачах кодування зображень // Зб. праць Ін-ту математики НАН України. – 2005. – 2, № 2. – С. 161–175.
4. *Мімін Д. Ю., Назаренко М. О.* Поточкова фрактальна апроксимація функцій // Зб. праць Ін-ту математики НАН України. – 2007. – 4, № 1. – С. 200–211.
5. *Barnsley M. F.* Superfractals. – New York: Cambridge Univ. Press, 2006. – 463 p.
6. *Kapoor G. P., Prasad S. A.* Super fractal interpolation functions. – 2012. – 20 p. – (Preprint) / arXiv:1201.3491v1.
7. *Kapoor G. P., Prasad S. A.* Convergence of cubic spline super fractal interpolation functions. – 2012. – 15 p. – (Preprint) / arXiv:1201.3997v1.

Одержано 02.09.13,
після доопрацювання – 27.03.14